1875. II. évfolyam. 227. szám. Debreczen, Szerda, november 17.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a **városi könyvnyomdában**, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **a városháza épülete alatt (Rózsatér)** czimzendők.

Debreczen, november 17.

I.

Isten látja a lelkünket, hogy nem kértünk belőle. Hanem ha ide küldték, hogy sárga papirosba csavargatott, sárga irigység s fekete dühtől szikrázó belsejében gyönyörködjünk, hát bizony mi szólunk róla. Értjük azon garádgyára termett röpiratot, melyet irt vala „Tisza Kálmán, a miniszterelnök“ ezim alatt a függetlenségi fiatal irodalom egyik felkent bajnoka: Ernő von Mezei. Igen, mi szóllani fogunk róla. Hanem azért azt ne kivánja senki, hogy e röpirat 32 kemény lapján összehordott személyeskedések szemétdombja felett komoly itészi arczczal álljunk meg, mert nem érdemel az mást, mint a jókedvnek azon fajta kitöréseit, melyek a hallatlan ostobaság s puskaporos sangvinismus illetékes jutalékai.

Mezei Ernő egyike azon fiatal óriásoknak, kik egyéniségük felülmulhatlan geniálitásában pitykének nézik a csillagokat is, s saját dicsőségüknek önmaguk által gerjesztett lármájában nem hallják azon hátdüffőknek zaját, melyekben őket a megtámadott józan ész részesiti. A fanatismus krumpli-pálinkájának illatától vak részegen, ezen undoritó illatot átültetik a politikai irodalom terére, s kompromittálják a hirlapirodalom nevét, rangját.

Alig ért véget (vagy talán most is tart?) azon nevetséges keresztes-hadjárat, melyet Verchovay Gyula ur, a hazafiság nagy szájjal dicsöitett kosztosa, a szabadelvüpárt ellen nem annyira, mint a szabadelvüpárt vezérférfiai ellen a rágalom, piszkolódás, szégyenletes insinuatiónemtelen fegyverével vivott Magyarországnak csaknem mindazon városában, hol a szélbalismus mételye megfekélyezé a társadalmat; — alig hihettük el azon dicséretes mérséklet őszinteségét, melylyel a szélsőbaloldal képviselői a felirati vita alatt megtisztelték saját pártjukat; fájdalommal kellett meggyőződnünk, hogy a szélbali látszólagos higgadság olykor feltünedező csillámát tönkreteszi a vad politikai gyülölet fanatismusa, s ma sem halt meg azon örületes düh, melylyel a szélsőbali párt s hirlapirodalom az uralkodó párt vezérférfiait megmarni törekszik.

És azon ünnepelt férfiak közül, kik a szélbal rágalmazás megtisztelő kiabálásaiban valaha részesültek, kétségkivül egy sincs, ki annyi gyanusitásnak, annyi lelketlen rágalomnak, annyi inqualifikabilis piszkolódásnak lett volna kitéve, mint a mai kormány feje: Tisza Kálmán. Elkezdve a legalsóbb rendü tagján a szélbalok gyönyörüséges táborának, fel egészen a képviselői mandátumokkal megtisztelt egyéniségekig, mindenütt akadnak, seregestől kiabálnak nemesak a Karakán Marczik, hanem a Csatár Zsigmondok is, hogy Tisza Kálmán felelős a haza romlásáért. Azon mondás, mit a képviselőház valamelyik ülésén szalasztott ki száján a holdmezővásárhelyi diadalmas képviselő, első kimaradásának dühében („Tisza Kálmán ámbitiójának feláldozza a hazát“), nem hangzott el a szabadelvüpárt méltatlankodásának zajával s él az egész párt nem szivében ugyan, hanem száján, hova erőszakosan rádisputálták a Mezei Ernő-féle speciálitások.

Az egész párt mintegy következetes abban, hogy Tisza Kálmánt megbosszulja azon nemcsak numerusi, hanem erkölcsi bukásért is, melylyel Magyarország értelmes választói a függetlenségiek idealisztikus erőlködéseit elitélték. Igaz, ebben Tisza Kálmánnak van legnagyobb része. Ő hozta létre a haza nehéz perczeiben, midőn a késedelemben a legnagyobb veszély volt, azon szerencsés átalakulást, az ő lángesze teremté meg a fusio imposans s következményeire nézve a jövőben bizonyára áldásos tenyét, mely mig egyfélől Magyarország minden, valamit csak számitó rétegét nagyszerü patriotismusának vonzalma által dominálja, másfelől a nyitott ajtón dobálta ki az érdek, a fanatismus, az ostobaság által összezüllött politikai vakmerő ellenzék leglármásabb s legnevetségesebb alakjait.

Ez az ő büne. Ezért az a makacs szivósság, melylyel a függetlenségi lapok apró celebritásai, az ugorkafának tetejére piszkafával tolt politikai matadorok az ő ünnepelt személyisége, az ő tiszta jelleme, az ő megpróbált hazafisága s annyiszor hóditott lángesze ellen harczolnak. A Tisza Kálmán aegise alatt tömörült, soha ily nagy számmal nem rendelkezett politikai párt laránta álarczukat s most meztelenül állanak a haza gunykaczajának méltó jutalmul szolgáló zajában. Ezért nem lehet meghajolni Tisza Kálmán személyisége előtt, ezért kell a boszú lényegileg s történelmileg nemtelen fegyverével törni, zuzni, rombolni össze mindent, ami szent.

Ez örült gyülölettől van áthatva az előttünk fekvő röpirat, melynek minden lapjáról vastag nyiltsággal kiált a rágalmazás, a nevetséges kisebbités, — az érdemnek bünné qualificálása. Egy ál-izodori gyüjtemény az, egy hamis bankó, melynek értéke semmi, s értékének látszata is csalás. Csak a körülményekkel. Tisza Kálmán multjával, politikai szereplésével ismeretlen szüklátkörüség, a rajongás vakságával megvert s szellemével a pipafüstig hatoló elme képes abban gyönyörködni. Az ész, a jellem, a hazafiság félre nem csavart talentumai nem annyira megbotránkoznak, mint kénytelenek nevetni azon jóhiszemü ostobaságon, hegy akad egy valamit érő ember olyan, ki hitelt ad az ily zagyvalékok komikumos maszlagának.

× **A képviselőház közigazgatási bizottsága** tegnap kezdte meg a „közigazgatási bizottságról“ szóló törv. javaslat tárgyalását

Egy-két bizottsági tag az általános vitában ellene nyilatkozott a törvényjavaslat elfogadásának, s részint szélsőbali, részint conservativ irányból támadták meg annak czélzatait. Felhozták ellene, hogy a centralisationak igen kis tért enged, hogy a megyei autonomia lesz általa nagyon megszoritva. Természetesen ezen két egymást lerontó állitás ellen a „zöm“ hatható érveket hozott fel s kifejtette azon nézeteket, melyeknek lapunkban mi is hangot adtunk. A bizottság ma folytatja az általánosvitát, s kétségtelen, hogy a törvényjavaslatot — 2 vagy 3 tag ellenében — általánosságban el fogja fogadni.

× **A terézvárosi választók** egy része Kochmeister Frigyest a budapesti kereskedelmi és iparkamara elnökét akarja képviselőjelöltül felléptetni, a nagyrész által pártfogolt Iványka Imre ellenében. A „K. N.“ erre azt ujságolja, hogy Kochmeister nem fogadja el a jelöltséget, mert idestova báró lesz s akkor a főrendi házban foglalja el helyét. Ugyan honnét vette a „K. N.“ ezt a kacsát?

× **Pestmegye közgyülése** bizalmi feliratot küldött Tisza Kálmán min. elnök arhoz Halász Boldizsár egyhangulag elfogadott inditványára.

AZ ORSZÁGHÁZBÓL.

× A képviselőház tegnapi ülésén a vitát megelőzőleg legérdekesebb mozzanat volt azon törvényjavaslat, mely a cseléd és gazda közötti viszony szabályozásáról s a napszámosokról Tisza Kálmán min. elnök által nyujtatott be. — Ki ismeri a mi cselédi és napszámosi viszonyainkat, az igazat fog nekünk adni, ha e javaslat fontosságát hangsulyozzuk.

A budget-vitát ma Somssich Pál nyitotta meg, egy szép, szabatos és hatásos beszédben a kormány álláspontját védvén s az ellenzéki érvek tarthatatlanságát bizonyitván. Tagadta Simonyi és Ürményinek azon állitását, hogy a kormány a választások előtt az adóemelés ellen nyilatkozott, s kimutatá, hogy a kormányt programmtalansággal vádolni nem lehet. Különösen tetszett beszédének azon passusa, mely a Sennyey tábor provisorius lovagjainak hazafiságát találóan ecsetelé, s kinyilatkoztatá, hogy: „ha valakinek politikai multja arról tanuskodik, hogy eszének teljes erejével, tollal, szóval mindig a magyar állam azon fogalma ellen küzdött, mely a szabadelvüpárt sajátja: bocsásson meg, ha nem hisznek szavainak és azt felelik: „Timeo donaos et dono ferentes.“

Utána Zichy Nándor beszélt, azt a különös pénzügyi bölcseségét tanusitva, mely adatismeret nélkül is hazát menthetni vél. Beszédében emlegette a „vasutak csoportositására a kormány által nyert fölhatalmazást,“ holott tudvalevőleg e felhatalmazás egész másra vonatkozott. Zichy után Csernatony beszélt, hatás mellett, végül a hadügyi költségvetés nagyságát támogatja még.

Csernátony után Csatár szólt, természetesen a budget ellen. Szilády Áron — az utána következő szónok — rokonszenvesen beszélt a budget mellett. Ostfy István is szólt még, ki közderültségre beszélt vagy egy negyed óráig. Móricz Pál, az utolsó szónok, hatással s mérséklettel szólt a szélsőbal ellen

Csupán Zichy Nándor beszédjéig kapván meg az országgyülési beszédeket egész terjedelmében, az utána következő szónokok kétségkivül hatásos beszédeikről terjedelmesebben csak holnapi számunkban szólhatunk.

FŐVÁROSI HIREK.

× **Horn Ede** özvegye és gyermekei részére adakozásra hiv fel Klapka György a központi lapokban közzé tett kiáltványában. — **Rachild Pascha** a volt bécsi török nagykövet s most külügyminiszter pár napot a fővárosban időzött. — **Pressel Adolf** népénekes, ki még csak 18 éves volt, Budán valószinüleg szerelmi csalódás miatt magát egy katona-pisztollyal agyonlőtte. — **A magy. tud. academia** nov. 15-én igen érdekes ülést tartott, melyben a nyelvészek harcza ugyan tüzetesen folytattatott. — **Kataszteri központi** felügyelőkké neveztettek ki Eötvös Károly volt képviselő s a „P. N.“ munkatársa, Ferdinandy Bertalan s Jurenák Auréll. — **A meiningeni szintársulat** nagy tetszés között játszik a fővárosban.

VIDÉKI HIREK.

× **Hüség a sirig.** X. és Y. — jelenti egy lap — olyan boldog szerető pár, hogy még a sir sem fogja őket elválasztani. Együtt fogják őket — felakasztani. — **Fgy vörösberényi asszony** három gyermekkel örvendeztette meg férjét, ki most vakarhatná fejét, ha mind a három meg nem halt volna. — **A csetneki főbiró** egy hajtóvadászaton egy három mázsánál sulyosabb vadkant ejtett el. — **Az első virilista** Magyarországon a kalocsai érsek, a mennyiben egy megyében ő fizet legtöbb adót. — **Egy szabómester** Sipkón azért lötte agyon magát, mert 1 frt 10 krnyi adósságát nem tudta megfizetni. Bizony becsületes ember lehetett szegény!

KÜLFÖLD.

× **Franczia ország.** A nemzetgyülés jelenleg a választási törvényjavaslatot tárgyalja, melynek igen sok figyelemreméltó pontja van. A tárgyalás fonala a 12-iki ülésben folytatólag vétetett fel. — Azon szakaszban, mely a szavazás körüli eljárásra vonatkozik, elrendeltetett, hogy a szavazók levélboritékba téve nyujtsák be szavazatukat. A tizenötödik pont szerint a képviselői mandatum négy évre terjed. A tizenhatodik pont azt rendeli, hogy valamely képviselői szék megüresedése esetén három hó alatt uj választást kell tartani. A tizenhetedik pont szerint a képviselők az eddigi napdijat kapják jövőre is. Egy mátik pont oda módosittatott, hogy Algier jövőre ne hat, hanem csak három képviselőt küldjön; igy büntette meg a gyarmatot a conservativ többség, minthogy Algier mindeddig csakis köztársasági követeket választott. Az ülés végén Dufaure előterjesztette a sajtótvjavaslatot, s egyszersmind elmondá, hogy a javaslat elfogadása után az ostromállapot meg fog szüntettetni. De Dufaure azon nyilatkozata, hogy a nagyobb városokban az ostromállapot 1876. május 6-ig fenmarad, igen kellemetlen bonyomást tön.

× **Keleti dolgok.** Keleten igen fontos mozzanat a Bolgárországi forrongás, melyet Mahmud pasa betegsége napról napra komolyabbá tesz, mert nem tehet erélyes intézkedéseket a bolgárországi zavarok elfojtására. A bolgárok az első, meghiusitott lázadási kisérlet óta nem képesek lecsendesedni. A felelősség ezért a török hatóságokat terheli, melyek alaptalan gyanuokokból hallatlanul kinozzák a bolgárokat. Mig Bolgárország török lakosai fegyveresen járnak-kelnek, a bolgárok megfosztattak fegyvereiktől és igy annál inkább ki vannak téve minden lehető kihágásnak. A forrongás ennélfogva roppant mérvü s a porta kénytelen volt nagyszámu katonaságot küldeni Bolgárországba. A fegyveres erőnél azonban nagyobbhatásu lesz Mahmud pasának csak betegsége által késleltetett terve, mely szerint mindenekelőtt a bolgárországi török hatóságok garázdálkodásának fog vége vettetni, hogy az elégületlenség okai elenyésznek.

A herczegovinai felkelők küldöttségileg Bécsben, Berlinben és Szentpétervárott egy petitiót akarnak a hatalmak elé terjeszteni. A petitió kifejti, hogy a felkelők nem élhetnek török uralom alatt, kéri Herczegovina egy kerületének semlegesitését, mig a tartomány ügyei rendezve lesznek, valamint szükség esetében a főbb helyeknek e hatalmak hadserege általi occupatióját — és végre azon óhajt fejezi ki, hogy Bosnia és Herczegovina keresztyén fejedelem alatt autonom hübérállamot képezzenek. Hogy e kérelemnek nem sok sikere lesz, azt tudja mindenki, ki a nagy hatalmasságok álláspontját a herczegovinai ügyekben ismeri. — Sérelmeik orvoslásának elősegitését sikeresen kérhetik, hanem semmi elszakadási szándék nem fog pártolóra találni.

TÁRSULJUNK.

Budapest, 1875. nov. 15.

Azon nagyszerü eredmények, a melyek napjainkban már, ugy az anyagi, mint a szellemi téren csaknem mindennap előfordulnak, legnagyobb részben a társulás következményei.

A tudósok, a müvészek, a mesteremberek és a különféle üzletemberek, hogy valamely czélt annál biztosabban és hamarabb érhessenek el, mindnyájan igyekeznek a társulás létrehozását előmozditani. Igyekeznek pedig azért mert mindnyájan megvannak győződve azon igazságról, hogy a mire egyes ember nem képes, a mit egy ember véghez nem vihet, azt többek egyesült ereje igen könnyen létesitheti, s méltán el lehet mondani, hogy a mai előhaladottabb kor mindenben az egyesülést, a társulást választotta jelszavául, ezt irta zászlójára.

Miért maradnánk hát el a kortól épen mi földmivesek, kisebb birtokosok, mi, kiknek legnagyobb szükségünk van a társulásra, kik ha tovább sem csinálunk mást, mint folytatjuk az öseinktől ránk maradt hiányos, a mai kor szellemének s kivánalmanak semmi tekintetben meg nem felelő gazdálkodási rendszert, menthettenül elpusztulunk, tönkre jutunk.

Irigy szemmel nézzük, hogy gazdagodik meg köztünk rövid idő alatt egy néhány izraelita vagy épen élelmes magyar polgártárs — kiknek padig alig van egy pár száz forintjuk — a mi rovásunkra, de csak nézzük s azon, hogy mi is — kik pedig 50—60 hold földdel s ennek jövedelmeivel rendelkezhetünk — hasonlóképen gazdagodjunk, legkevésbé sem igyekszünk, azért pedig, mert elhitetjük magunknal, még mielőtt csak megis kisérlenénk, hogy mi arra képtelenek vagyunk — mi pedig nem áll — és otthon ülünk egész télen által összedugott kézzel, vagy elmegyünk az oly annyira kedves gyülhelyekre, a malmokba s töltjük ott hasztalan beszédekkel a drága időt, a melyet pedig okosan felhasználva mind a magunk, mind a mások hasznára értékesithetnénk.

Azt mondjuk, hogy nem tudnánk mi másképen gazdálkodni, arra pedig, hogy valamely üzletet kezdhessünk, nincs elég tőkénk, meg nem is értenénk hozzá, pedig ez legalább szerintem épen olyan képzelődés, mintha valaki, a kinek pedig tökéletesen ép lábai vannak, azt hitetné el magával, hogy nem tud járni.

Segitsünk hát magunkon ugy, a hogy lehet különben Isten sem segit. Alakitsunk társulatokat anyagi fejlődésünk gyarapodásunk előmozditására. Minthogy pedig megtörténhetne az, hogy valamelyik tagtárs időközbeni felmondása által a többiek kárt szenvednének vagy épen a czél elérése veszélyeztetnék — a társuláshoz nem volna elég az, hogy többen egyszerüen összeálljanak, hanem okvetlenül szükségesek volnának oly szerződések, melyek a társulat módozatait, müködési irányát kijelölnék s előfordulható viszályok kingyenlitésére szabályokat tartalmaznának, melyekben megállapittatnék, hogy kik mennyi időre, mely czélra s milyen feltételek alatt egyesültek, hogy az egyes tagok mennyivel tartozzanak a közös alaphoz járulni s czélt érvén a társulat, milyen arányban részesüljenek a nyereségben, végre mint történjék az ügyek kezelése, elintézése? Mert csakis az a társulat érhet el jó eredményt, a mely magával előre számot vetvén, minden dolgait rendesen viszi.

Arra nézve, hogy miféle üzletet folytathatnánk legczélszerübben, mindig tekintetbe kellene venni az időt és a körülményeket. Igy nálunk a mostani viszonyok közt igen gazdagon jövedelmezne a terménnyel — buza, árpa de különösen a tengerivel — való kereskedés és a jószágtartás vagyis állattenyésztés. — Azt is mondják legtöbben, hogy jó volna biz ez, de nincs pénzünk s mivel kezdjük meg? Erre azonban igen könnyü a felelet.

Tengerink ez évben még reményen felül is bőven termett, ennélfogva azt, miután a pénzre igen nagy szükségünk van, itthon vagy leginkább a debreczeni vásáron — oly rettenetes olcsó áron kell eladnunk, hogy még a termelési költséget sem kapjuk meg érte. — Mit csináljunk tehát, hogy ugyanezt az árt megkaphassuk és ezenkivül még pénzünk is maradjon? A tengerinek köbleért kapunk itthon 2 vagy legfelebb 3 forintot, fővárosi nagykereskedőink pedig határidőre jul. márcziusra szállitva megveszik köblét 6 vagy legalább 5 frton s azonnal pénzt is adnak reá — magától értetődik, hogy mint ismeretleneknek nem levén meg előttük hitelünk — csak biztositék mellett. — Álljunk társaságba tehát legalább is tizen s ha fejenként száz köböl tengerit adhatunk el, feltéve, hogy a szállitás Pestre és a raktárpénz minden köböl után egy forintba kerülne — s köbleért csak 5 frtot kapnánk, akkor már minden köblön egy frttal, tehát száz köbölnél 100 frttal kaphatnánk többet Pesten, mint itthon. — Ha pedig ezt a 100 forint többletet aztán mind a tizen egyesitenénk, akkor már ezer forint állna rendelkezésünkre, melyen nyereségre vehetnénk, még most itthon a legmagasabb áron = 3 frtjával számitva köblét, 333 köböl tengerit s ha ezrt márczius hóra szinte felszállitanánk, az ezer forinttal alig 4 hónap alatt 333 frtot, vagyis 33 perczentet nyernénk, s feltéve azt ami nem égen lehetetlen, hogy ezt az ezer frt tőkét, a nyereséget mindig hozzácsatolva évenként háromszor — minden 4 hónapban egyszer — forditanánk meg hasonló eredménynyel, abból egy év mulva 2368 frt lenne, vagyis a közbejöhető esetlenségekre a 368 frtot leszámitva, a tőke épen megkétszereződve, s ha ez tiz évig ilyen arányban szaporodna, a tizedik év elmultával egy millió huszonnégyezer forint lenne: (igy pl. az első év mulva 2000—4000, 8000—16000, 32000—64000, 128000—256000, 512000—1.024.000.)

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

EGY SZIVTELEN EMBER.

— ELBESZÉLÉS. —

Ifj. DUMAS SÁNDOR után

KOVÁCS GYULA.

(Folytatás.)

— Most tizenkétezer louisd'orral vagyok adósa, szóllott a lovaghoz; ha ugy tetszik ismét annyit teszek.

A lovag a helyett, hogy felelt volna, a kártyát ismét fellöké.

Mindenekelőtt a tábornok nem volt képes fölfogni e nyugalmat; mert ő valahányszor egy louisd'ort nyert, ugy dobogott a szive, hogy majd szétrepeszté kebelét. Valóban eléggé csodálatra méltó, hogy azon emberek kik a harczmezőn legnagyobb vitézséget tanusitanak, egy zöldasztal mellett legbátortalanabbak, pedig itt az izgatottság sokkal csekélyebb mérvü. Vitézségük már akkor mit sem ér, ha azon papirlapos érzéketlen ellenfelet látják, a kit futásában föltartani semmisem képes; maguk előtt látják a néma veszélyt, mit sem müveltség, sem erőszak legyőzni nem tud; s ezek, miatt az emberi becsületet egy pillanatra megrontották — kénytelenek sziveikből leszállni zsebeikbe.

— A lovag ismét nyert! kiálta föl a marquise. Most negyvennyolczezer franc követelése van. Szép nyeremény, lovag ur! de vigyázzon, mert, különben ismét elveszíti.

— Nos, lovag ur, mennyit teszen? Kérdezte játszótársa.

— Ugyebár, most negyvennyolczezer franccal adós ön nekem?

— Igen.

— Ugy legyen most a tétel ötvenkétezer; ha én nyerek, ugy az összeg kerek számot teszen; s ha elvesztem, ugy legalább ön is nyer valamicskét, a magáén fölül.

És e szavakat hallatlan nyugalommal ejtette ki. Egy gránit sphinx, mely a sivatagon kártyáznék, már nyugodtabb nem lehetne, mint a milyen a lovag most volt

— Nem bánom. Tehát ötvenkétezer francot teszek.

Elég volt reá három kártya, hogy az összeg kerekszámuvá legyen. A lovag ötezer louisd'ort nyert.

— Félbehagyom! mondta a bankár elhalványodva, mialatt a lovag még mindég megtartotta egyenlő rózsás arczszinét, mely az elmult napon megérkezése alkalmával mindenkinek föltünt.

A Krősus által kimondott „Félbehagyom“ szó a lovag előtt azt látszott jelenteni: „Már tovább ne játszunk;“ de a többi néző előtt azon jelentése volt: „Valóban semmi sincs, mi ez embert fölizgatni képes volna. Le vagyok győzve!“

— Na! mondá a tábornok magában; most már rajtunk a sor! Ah! tehát nem változtatod meg arczkifejezésedet? Jól van! majd meglátjuk, nem leszek-é én szerencsésebb!

Aztán föllállott a tábornok, s igy szóllott a bankárhoz:

— Igaza van, hogy nem játszik tovább; ugy sem nyerne soha.

— S miért nem?

— Mert a lovag ur hamis játékos.

S ugyanazon pillanatban fölkapott a tábornok egy játék kártyát az asztalról, s a lovag arczához vágta.

A kártyák ugy röpültek a lovag körül, mint egy fának vihar által letépett levelei; egyedül a lovag állott szilárdan és érzéketlenül, mint a fatörzs.

E föllépés oly váratlanul történt, hogy a hölgyek fölsikoltottak, s a férfiak fölállván a tábornok s az általa oly durván megsértett ifju közé léptek.

Mindenki tévedett: senkisem képzelheté el, hogy a tábornok ily eszközhöz fog nyulni.

— Mit gondol tábornok ur, elment az esze? szóllott a marquise rendkivül komoly hangon. Azután a lovag felé fordulva igy folytatá:

— Az égre kérem lovag ur, maradjon nyugodtan!

— Hiszen, láthatja asszonyom, nyugodt vagyok. Válaszolta az ifju, a legmegnyerőbb s a legnyugodtabb mosolyal kisérve szavait. Csak azt az egyet sajnálom, hogy midőn a tábornok ur a kártyát arczomhoz hajitá, az a bárónőt is érte; s igy ez őt könnyen megsérthette volna.

Aztán a baronesse előtt meghajolva folytatá:

— Kötelességemnek érzem bocsánatát kérni asszonyom. A tábornok nagyon föl van indulva, s igy nem jutott eszébe, mit teszen.

Aztán a tábornokhoz fordult.

— Tehát uram, ön engem hamis játékosnak tart?

Ezalatt a tábornok a többieket, kik föllépésének tanui voltak, megnyugtatá egy tekintetével, s ezek kezdték belátni, hogy ő fogadása érdekében cselekedett.

— Igen uram, azt mondtam. És még egyszer ismétlem is

— Látta?

— Igen.

— Ha igy áll a dolog, az ön korabeli, s oly állásu férfiut, mint a milyen ön — hazugsággal nem vádolok; s annyival kevésbé, hogy a marquise is itt van, ki azon szerencsében részesitett, hogy házában — ez uttal először engem elfogadni sziveskedett.

— Tehát elismeri?

— Nem! mondá a lovag mosolyogva; azt sem mondom, hogy ön hazudott, azt sem, hogy hamisan játszottam.

— Mit mond tehát?

— Semmit. (Folyt. köv.)

Hogy ez a számitás és évenkénti kétszerezése a tőkének általunk nem lenne igy keresztülvihető, minek oka leginkább abban rejlik, hogy kisebb összegeket még könnyü volna évenként kétszerezni, de a nagyobb összegek forgatása már sok nehézséggel jár és a pénzkezelésbeni nagy jártasságot igényel, miért is pénzemberek hasonló növelést véghezvihetnének. Például hozhatnék fel egy kereskedőt, ki nálunk ezelőtt mintegy 15 évvel 200 frttal kezde meg a termény-kereskedést s daczára annak, hogy egy 15 tagu — a cselédeket be nem számitva — családot kellett fentartani, 200 frtja azóta annyira növekedett, hogy ő most 150 usque 200 ezer forinttal rendelkezhetik, mi pedig a fenti számitást nagyon megközeliti.

Ha tehát ezt a számitást nem létesithetnénk is, képesek volnánk arra, hogy évenként 40 percentet nyerjünk, s ha ezt megtőkésitenénk, ezer frtból tiz év mulva igy is 28925 frt és 39 krajczár lenne, vagyis aki most az ezer frtnyi tőke összeghez száz frttal járulna, tiz év mulva 2892 frt 53 és 9/10 krjczárt kapna. Már pedig a vidéki mezőgazdák az ő gazdálkodási rendszerök szerint nem száz frtból. de 50 hold földből — mely pedig a legjobb minőségü — nem csak hogy 2892 frt hasznot nem mutatnak fel tiz év alatt, de alig tudnak megélni, bár 100 frt és 50 hold föld közt meglehetős nagy a külömbség.

De lássunk mást is. Lehetne nekünk ezer forinton, darabját jó magas áron vagyis 30 forinttal számitva 33 tinót venni. És minthogy 10 gazdának rendesen több mint 33 hold (1600 □°-al számitva) közlegelőbeli illetősége hever évenként üresen, ezen, 33 darab tinó rendes időben tavasztól télig megélhetne, annyivalinkább, mert senki legelő illetősége nem levén külön kihasitva, a jószág a községi egész legelőn járhatna, télen pedig szecskával — széna szalmával, luczernával vagy tengeri karóval összevágva — esetleg ugynevezett verestökkel vagy bármiféle takarmánynyal igen jól teleltethetnénk és ami fő, nekünk jóformán semmibe sem, vagy ha igen, nagyon kevésbe kerülne. Szalmánk ugyanis rendesen rajtunk szokott maradni, ugy hogy azt sem eladni, sem másképértékesiteni nem tudjuk. — Némelyek azt is mondják, hogy a szalmát nem eszi a jószág, de ez nem áll, mert szecskának összevágva s marha sóval — melyet e czélra külön és olcsóbban árulnak — megsózva igen jó takarmány. Ha már egy vagy két évig tartanánk igy a jószágot, ekkor eladhatnánk darabját 70 – usque 100 forinton. De feltéve, hogy két évig tartanánk és 80 frton adnánk el, évenként igy is 80 perczentet kapnánk, vagyis ezer forintból 2 év alatt 2640 frt lenne. Még nagyobb lenne a nyereség, ha ökröket vennénk hizlalni, mert ennek is megvehetnénk párját 180 usque 200 forinton s egy év mulva eladhatnánk 400 — usque 500 forinton. Nem különben igen szép nyereségre tehetnénk szert, ha mostani gebéink helyett szép lovakat nevelnénk eladás végett.

Nézzük meg még, hogy hát a sertéshizlalás mi hasznot hajtana? Erre nézve tegyük fel, hogy vehetünk 25 darab sertést, darabját 25 frttal számitva, 625 frton; meghizik, pedig mint rendesen számitani is szokták — minden darab 5 köböl tengeritől, 4 hónap alatt annyira, hogy van benne 200 font fizetni való rész; a 25 darabnak tehát kell 125 köböl tengeri, mi 3 frtjával számitva 375 frt, vagyis a sertés és tengeri ára együtt 1000 frt. E szerint minden darab benne volna 40 forintba. Ha most minden darabon meg van 200 font fizetni való s fontját 30 krjával eladhatnánk, kapnánk minden darabért 60 forintot, miből 20 frt tiszta nyereség lenne; azaz 4 hónap alatt 1000 frt már 1500 frtra szaporodna. Most már ha a második 4 hónapban 1500 frtot forditanánk sertés hizlalásra, ebből hasonló eredmény mellett 4 hó mulva 2250 frt, s ha ezt ismét egészen erre a czélra forditanánk, a harmadik 4 hó mulva 3375 frt, vagyis 1000 frtból, sertés hizlalás utján egy év mulva 3375 frt lenne.

Ez utóbbi számitásnál figyelembe kell venni azon körülményt, hogy a tengeri ára, a sertés árához, bizonyos viszonyban látszik állani, a mennyiben, ha a sovány sertés drága, a tengeri rendesen olcsó szokott lenni vagy megforditva; ha egyiknek akármelyiknek ára emelkedik, a másik rendesen csökken. Ha valaki talán még nem észlelte ezeket, kisérje figyelemmel s könnyen meggyőződhetik róla.

Meggyőződhetvén tehát a fentiekből mindenki arról, hogy mily nagy fontossággal bir ránk nézve a társulás anyagi szempontból; igyekezzünk annak létesitésén annyivalinkább, mivel semmi nehézséggel, semmi anyagi áldozattal nem jár; mig ellenben arra, hogy saját jólétünket előmozditsuk, törekedni mindnyájunknak kötelessége, megkivánja ezt tőlünk ugy a magunk, mint az állam érdeke. Mert csak akkor tudjuk leróni pontosan az állam iránti tartozásunkat, vagy tudunk segiteni annak sulyos terhein, ha gazdagok vagyunk, ha van miből áldoznunk.

Szabad legyen még azt megjegyeznem, miszerint ne vélje senki, hogy a fenti számitások tökéletesen csalhatatlanok volnának, mert azok feltevésén alapulnak; de nem is épen tartoznak a lehetetlenségek közzé, hanem meglehetős nagy levén bennök a valószinüség, arra bátran lehet belőlök következtetni, hogy bármelyikkel tennénk kisérletet, mindeniken biztos volna a nyereségünk.

Fogjunk hát munkához minélelőbb s ha magunk igyekszünk, Isten is segit.

Rákosy Győző.

SZINHÁZI SZEMLE.

(K. Gy.) Kedden, nov. 16-án adatott: **„A szerencse gyermeke."** Jellemrajz 5 felvonásban, Irta Birch Pfeifer Sarolta, forditotta Ozoray Árpád. Kövér Ilma kisasszony, Kövérné-Komlóssy Ida asszony, a nemzeti szinház volt tagjának leánya és tanitványa lépett föl ez alkalommal. Nem volt jó választás oly darabban lépni föl mint: „A szerencse gyermeke" volt. Mert bár kifejthette ebben is szinpadi tehetségét, de mivel a darab, mint a tisztelt irónő szini munkáinak nagyobb része, inkább alkalmas dajkamesének, mint előadásra: kevesen voltak, s akik voltak is végig unták az előadást. A vendégkisasszony teljes átgondoltsággal, s helyesen fogta fel szerepét; játékán látszott a gondos tanitás, csupán hanghordozásában nincs meg a kellő biztosság, s kezeivel nagyon sokat játszik. Erdélyi Gizella kisasszony a kaczér Deuxporte grófnő szerepét jól adta, s toillette-ei szépek voltak. Megemlitendők még Szathmári (Beufleure, abbe) Takács (Breteuille), Abonyi (Anatole), Gyöngyösi Etel (Gilberte). Kovácsics Erzsi (Leblance, nevelőnő), az első felvonásban nagyon fel volt cicomázva, — Deák Kata (parasztnő) és Kiss (Miklós) eredeti alakok voltak, s eredményesen buzgólkodtak a darab megmentése mellett.

Közönség kicsiny számmal.

NAPI HIREK.

= **Személyi hir.** Gróf **Bethlen Mikó Róza** ő méltósága, a debreczeni nőegylet buzgó elnöke tegnapelőtt visszaérkezett Debreczenbe, Erdélyből, hol ő méltósága a nyári idényt töltötte. A telet ő mga városunkban fogja eltölteni.

× **Lengyel Imre** volt h.-böszörményi kir. ügyész s ide áthelyezett kir. törvényszéki biró, mai napon foglalta el hivatalát, s kezdte meg hivatalos müködését.

× **A vadásztársulat** választmányát üdvözöljük az e lapokban hirdetett hajtóvadászati intézkedéseért. Tapintatosabban nem lehetett volna eljárni, mert nemcsak hogy a hajtóvadászatoktól eddig megkimélt Savóskut vadgazdagsága, mint arról a nyár folyamában több izben volt alkalmunk meggyőződni, az eredményt, még pedig kitünő eredményt biztositja, de másrészt azért is, mert eleje van — a választmány határozata folytán — véve azon rendellenességnek is, hogy sokan restelkedésből nem jegyeztetik fel magukat az előleges iven, ugy értesültünk ugyanis, hogy a rendezendő vadászaton csak azok vehetnek részt, kik magukat előre bejegyezték, mert pénteken reggel a jegyzék át lesz adva a rendezőnek, ki minden beirt tagra két hajtót fog fogadni. Hiszszük, hogy a jelentkezettek egyértelmüleg érvényt fognak e határzatoknak szerezni, még azon esetre is, ha előre be nem jegyzett tagok is jelennének meg a helyszinén. Legyen rend, lesz eredmény.

Több vadász.

— **Az ügyvédi kamarától.** Detrich Endre kis-várdai, és Porkoláb Sándor h.-nánási ügyvédek az ügyvédségről önkéntesen lemondván, nevök a kamarai laistromból kitöröltetett. Kelt Debreczenben, az ügyvédi kamara választmányának 1875. novemb. 7-én tartott üléséből.

Simonffy Sámuel, elnök.

× **Balázs Kálmánról** irja a „N.-Várad", hogy Drezdában köztetszés között játszik. A német sógoroknak nagyon megtetszettek a bubánatos magyar dalok; s különösen a kis gordonkást bámulják. Balázs Kálmán, ha ugyan nem hirlapi kacsa, Amerikába is kimegy.

× **Jókai Mór,** a „Hon" szerint uj szinmüvön dolgozik, melynek főalakja a hirneves angol költő Milton leend. A mü megirására a meiningeni társulat egyik kitünő tagja, Weilenbeck kérte fel. E férfiu már évek óta megvakult, de lelki ereje legkevésbé sem csorbult. Uj s uj tanulmányokat tesz s legközelebb arra törekszik, hogy vak férfiakra vonatkozó szerepekből alkosson magának egy állandó repertoiret Alakja, mely Egressyre emlékeztet s Lendvayéhoz hasonló, előadása kiváló szereplővé teszik őt. Milton is ezen állandó alakjai közé tartoznék. Jókai szinmüvét Dux Adolf forditja le német nyevre. Alkalmilag megemlitjük, hogy Jókai legujabb regényét „Egy az Isten" szerb nyelvre is leforditják. A forditó Hadzics, a Matica titkára.

= **A „Fehérló" szállodát** annak eddigi albérlője, Haselmayer István tegnap odahagyta s helyét Vadnyánszky Lajos eddig Eperjesen müködött vendéglős foglalta el.

= **Haselmayer István,** a „Fehérló" czimü vendéglő eddigi albérlője, a Vilmos-féle ismeretes sör-házat bérelte ki, s azt már szombaton átveendi. Bővebben lapunk holnapi száma hirdetési rovata fog értesiteni.

= **Müller táncztanár** gyermek-bálja a mint ma értesitettünk, nem a szinházban fog megtartatni, — miután azt nem sikerült e czélra megkapnia; hanem a „Fehérló" termében, és pedig e hó 26-ik napján. Igen sajnáljuk, hogy e csinos tánczvigalom kiszorittatott a szinház alkalmas helyiségeiből.

× **Nem lesz baka,** mert nem lesz bakancs. A közös hadsereg legénységének egyenruhájában ugyanis lényeges változás hozatik be. Az eddig viselt, de czélszerütlennek bizonyult bakancsok helyett kurtaszáru czizmát kap a legénység. E változás, mint hirlik a jövő év elején fog életbelépni.

— **Együtt iddogált** tegnap egy csapóutczai korczmában két jó barát, miközben az egyik arra a szomoru meggyőződésre jött, hogy 75 frttal terhelt tárczája nincs sehol, azaz mindenütt inkább van, csak épen ő nála nem; minthogy pedig az asztali társ irányában a megkárosultnak erős gyanuja támadt, a további mulatozásnak természetesen rögtön vége szakadt; az igazságkiderités feladata most a kir. törvényszéken van.

× **Kinevezések.** Csipkés Sándor, margitai adóellenőr adószedővé léptettetett elő. Kása Lajos n.-abonyi lakos pedig a karczagi katast. becslőjárásba becslőbiztossá neveztetett ki.

× **Mezei Ernö** nagy szolgálatot tett a helybeli függetlenségi lapnak röpiratával, melyet most ez nyakrafőre igyekszik közölni vezérczikk képében. Csupán azon csodálkrzunk, hogyha a „D—n" ezen czikkeket reproducálni akarta, miért várakozott a röyirat mejelenéséig, hiszen ezen czikkek a „Magyar Ujság s Egyetértés"-ben már mind megjelentek. Igy lehet aztán három bőrt huzni egy czikksorozatról.

× **Szombati számunkban** emlékeztünk egy uj kávéházról, mely tegnapelőtt volt megnyitandó. Meg is nyilt egész tisztességesen, hanem már tegnap ugyancsak bámultak a vendégek, kik csupán bezárt szobákra találtak. Hát nem történt semmi egyéb, minthogy a kávéházat nyitó bájos nympha azon helyről, hol előbb kávésleánykodott, stafirozván ki magát ugy titokban abroszok, kanalak és más apróságokkal, utólérte a nemesis egy konstábler személyében, ki a furcsa stafirozást rendező angyalt a városi börtönbe szállitotta.

— **Az Európa kávéházban** holnap és minden csütörtökön este Oláh Józsi kitünő magyar zenéje mellett, **thea-estély** fog tartatni, melyre is a n. é. nöi és férfiközönséget azon kijelentés mellett hivja meg tiszteletteljesen a bérlő, hogy a legkitünőbb minőségü theával, s az ahhoz való süteményekkel gazdagon ellátván magát, minden igényeknek teljes megelégedésre remél megfelelhetni.

Debreczeni szinház.

III-ik bérlet. 5-dik szám.

Csütörtökön, nov. 18-kán

adatik:

Granadai éjji-szállás.

Regényes nagy opera 3 felv.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

HIRDETÉSEK.

Legjutányosabb forrás!

Schönberger és Mezeynél

Debreczen, czegléd-utcza városház alatt.

Dus választékban.

Férfi schiffon ingek, **Oxford ingek, creton ingek,** gallérok, kézelők és Nyakkendők, keztyük.

Gyermek keresztelési készletek.

Női ingek, corsettek, alsó szoknyák, **franczia vállfüzők** és harisnyák.

Dus választékban.

3/4, 6/4 és 10/4 **Téli** berlini és gyapju kendők **dus raktára.**

Dus VÁLASZTÉKU **berlini hárász** belépő szinházi gallérok, kendők és kapisonok.

Legnagyobb választéku **ruha diszek,** rips, attlasz, moár, patent, angol és selyem bársonyok — minden szinben.

Fail, creditor és moár szallagok, **Kitünő kötőpamutok és czérnák.**

Nagy választékban virágok, menyasszonyi koszoruk és fátyolok.

Mindenféle varratások, mosások leggyorsabban eszközöltetnek.

Első bécsi | **Vidékről megbizások gyorsan és pontosan teljesitettnek.** | Mosó intézet.

Üzlet tulajdonosoknak.

Van szerencsém a t. üzlettulajdonosokat s általában a n. é. közönséget értesiteni, miszerint mühelyemet **mérlegek** készitéséhez is berendeztem, a hol mindennemü mérlegeket, — a legkisebb gyógyszermérlegtől a legnagyobb tizedes mérlegig — törvényszerüleg átalakitok, illetőleg kijavitok, — igen mérsékelt árért, — és azoknak hitelesitését is eszközlöm, a szomszédságomban levő mértékhitelesitő hivatalnál.

Továbbá ajánlom a n. é. gazdaközönségnek kitünő szerkezetü tengeri morzsoló, répa s szecskavágó s egyéb gazdasági gépeimet.

tisztelettel

Borsányi Viktor,

333. 4—6 gazdasági gépész,

Debreczen, N.-Várad-utcza 2203. sz. a.

Élelmezési árlejtési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsának folyó évi 5456. és 6844. számu végzései folytán, közhirré tétetik, hogy a városi közkórházi betegeknek, — valamint a kapitányi hivatal fegyenczeinek **1876. január 1-töl három évre,** — meleg ételekkel és kenyérrészletekkel leendő ellátására nézve, a városházánál levő tanácsnoki szobába, zárt ajánlatokkal egybekötött árlejtés fog tartatni, mire nézve a válalkozni kivánók f. évi **november hó 24-dik** napjának délutáni 3 órájára, — azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek alólirt tanácsnoknál, — a városházánál levő hivatalos szobájába addig is megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1875. nov. 12.

Poroszlay László,

341. 2—3 városi tanácsnok.

! Az őszi és téli idényre !

AJÁNLJA

JAKAB HELLER ÉS LIPPMANN

Debreczen, főpicz Dragota-ház

Nöi, férfi divat-kelmék és vászon raktárát.

Nők részére. Bel és külföldi Lüszterek, Kordv, Diagonal, Chevios, Panama, Girofle és franczia Ripszek, 7/4 brüni sima és koczkás flanellek, Pervénok minden szinben és mintázatban.

Férfiak részére. Franczia és Brüni gyapju szövetek, posztók, fekete Perovien, Torkivok és **Angol utazó Plaidek.**

3/4, 6/4, 9/4 és 10/4 **Téli gyapju** és **berlini** kendők.

Finom futó, szalma szönyegek és pokróczok nagy választékban.

A legjobb minőségü Rumburgi, Creás, kézi szövet és czérna vásznak, pamut, Bör és Schiffon gyolcsok, fehér és szines csinvatok, Butor Ripszek, Gubelénok, derékaljak, törölközök, asztal teritékek és ágyteritök (garniturák.)

Egyuttal tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy olcsóbb kelméknek további bevásárlását beszüntettük, és azokat, melyek jelenleg raktárunkban vannak, leszállitott árban számitjuk, u. m.

Sima és koczkás szövetek rőfét á 24 kr.
Jó szinü Creton, Karton és Batisztok rőfét 24 kr.
Szönyegek és más itt fel nem sorolható czikkeknek rőfét 24 kr.

Fekete Ternó, Clott, Caschmier és Lüszterek gyász ruháknak, fekete kendők selyem rojttal, minden minőségben és nagyságban.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Gáll Lajos részére, alperes Fülöp Emilia vólt Sáfrány Lajosné — most Farkas Lajosnétól 500 frt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 723. sz. telekjegyzőkönyvben A I. alatt bejegyzett s 5500 frtra becsült csapó-utczai 548. sz. házastelek, és 3 hold 600 □ öl ondódi föld, a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött második határidőben f. évi **deczember 9-én,** d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánatpénz 550 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számitva 1, 2 és 3 hónap alatt, esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875. nov. 12-én tartott üléséből.

Hegedüs István,

344. 1—3 aljegyző.

MAGYAR ÉJSZAK-KELETI VASUT.

Hirdetmény.

Ezennel van szerencsénk a t. cz. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a 351. és 354. számu tehervonatokkal, melyek **Nyiregyháza és Kisvárda** között személyszállitásra is használtattak, folyó év deczember hó 1-jétől kezdve utasok nem fognak szállittatni.

Budapesten, 1875-dik év november havában.

A vezérigazgatóság.

338. 2—3

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes özvegy Roslosnyik Andrásné Gál Mária részére alperes Dobó Bálinttól és néhai neje Boka Borbála hagyatékából 900 frt tőke és járrulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 524. sz. telekjegyzőkönyvben A. 3189 hr. sz. alatt bejegyzett s 1250 frtra becsült várad-utczai 3512. sz. házastelek és az ugyanott 533 h. r. szám a. bejegyzett és 200 frtra becsült 2901. számu házastelek a megkisérlett első és 2-ik árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött ujabb határidőben jövő **1876. évi január hó 20-án** d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz a 3512. sz. házra 103 frt, a 2901. számu házra pedig 20 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számitva 1. 2. és 3. hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utólsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875. évi Nov. hó 12-én tartott üléséből.

Szentpéteri S.

345. 1—3 aljegyző.

Eladó kaszáló.

A paczi erdőrészen 4 boglyás kaszáló szabadkézből eladó.

Értekezhetni **Feldmann Bernáttal,** Kádas-utcza 1832. sz. a. Debreczenben.

337. 3 3

Laptulajdonos **Molnár György.** Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.